söödaks. Varesed, rongad on nende peale väga maiad; nad aina jooksevad kündja kannul, et iga päevavalgele tulnud ussi kinni napsata ja alla neelata. Ka meie kuked-kanad söövad neid hea meelega.

Kaameli tagavara-kambrid.

Orav ehitab enesele sahvri kuuse ehk mõne teise puu otsa: sinna peidab ta enesele talve-tagavaraks pähklaid. Hiire ja hamstri salved on maa all, kus nad viljateri ja mõnesugust juurvilja alal hoiavad. Kaameli sahver on ta selja peal.

Kaamel elab palavas liivakõrves. Penikoormate kaupa ei näe silm seal ühtki rohelist rohukõrt, ühtki rohelist lehte. Igal pool on ainult paljad kivid ehk kollane kuiv liiv. Harva leiad seal väikese oja, mille kaldal kasvavad puud ja lilled. Niisuguseid rohusaari kõrves nimetatakse oaasideks. Ühes niisuguses oaasis lõid araablased oma telgid üles. Siin sündis väike kaamel. Araablase lapsed mängisid väikese kaamelipojaga, panid uinudes oma peakese tema pehmele kaelale; sõid sedasama toitu, mis väike kaamelgi — magusat kaameli piima. Kaameli poeg kasvas suureks ja temast sai tugev ja truu araablase ori.

Kaameli mokad on väga kalgid ja karedad. Et ta kõvu ja teravaokkalisi taimi, nagu akaatsiaid, sööb, siis ei saa okkad ta suule haiget teha. Kaamel on väga lihtsa toiduga rahul. Selle juures on tal nii